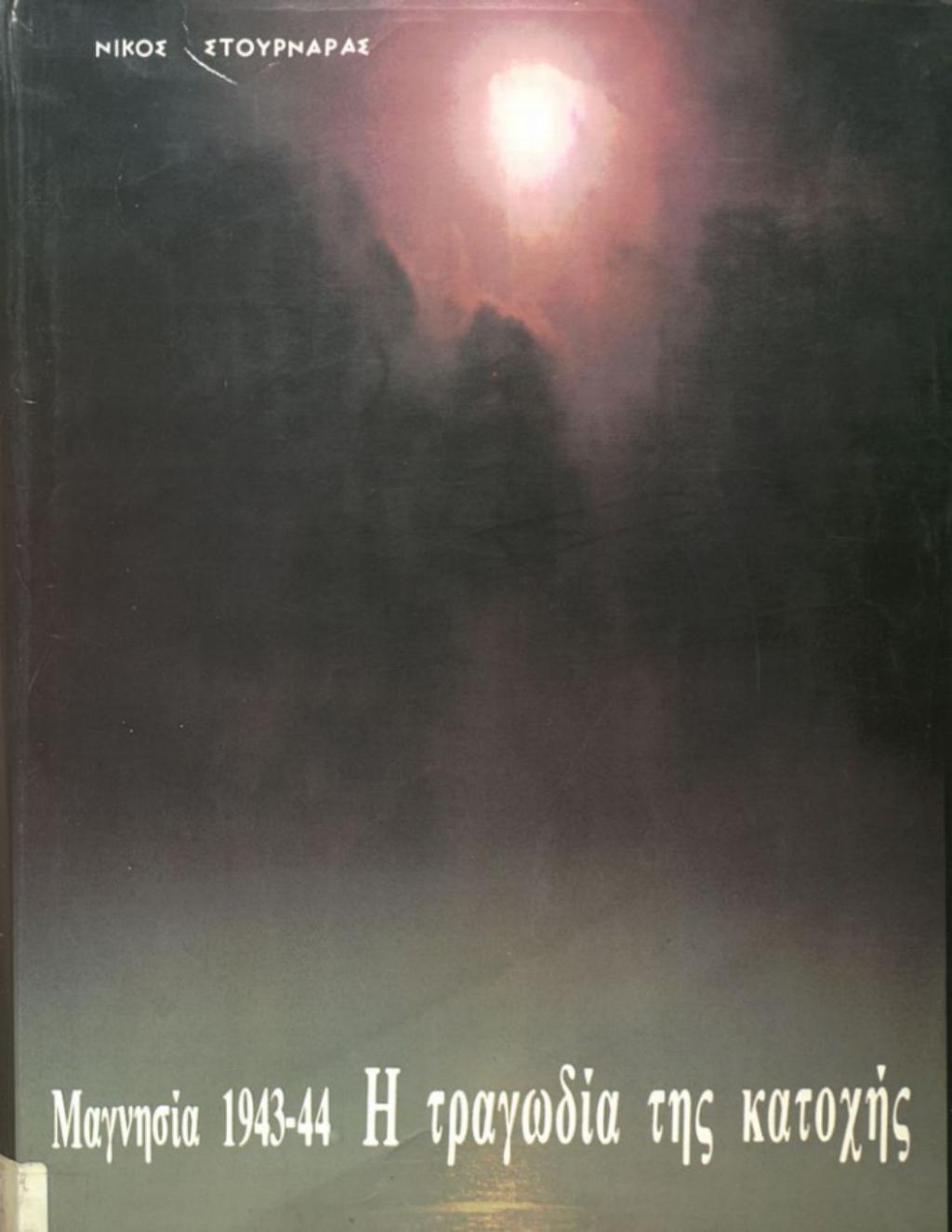

ΝΙΚΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ

Μαγνησία 1943-44 Η τραγωδία της κατοχής

Η γρήγορη όμως ανάπτυξη του απελευθερωτικού αγώνα άρχισε να δημιουργεί πολυάριθμα οργανωτικά προβλήματα που έπρεπε ν' αντιμετωπιστούν!... Ο ανεφοδιασμός σε τρόφιμα και πολεμικό υλικό, οι μακρινές πολλές φορές μετακινήσεις των ανταρτών και οι συνεχιζόμενες ολιγάριθμες αλλά τακτικές αφίξεις των συμμαχικών αποστολών που διασκορπίζονταν στα ανταρτοκρατούμενα βουνά με σκοπό τον έλεγχο και τις κινήσεις των μαχομένων τμημάτων — για την ενημέρωση των στρατιωτικών και πολιτικών υπηρεσιών των αγγλο-αμερικανών — δημιουργούσαν σοβαρά προβλήματα ανεφοδιασμού, ιδιαίτερα για αυτούς τους ξένους αξιωματικούς, που δεν ήταν διατεθμένοι να υπόκεινται τις εξοντωτικές επισιτιστικές στερήσεις του ξεσηκωμένου λαού...

Τά λιγοστά συμμαχικά έφόδια έφεμαν στίς κακοτράχαλες άκτες

Σε πολλούς πηλιορείτικους όρμους κι' απόμερες προσπές ακτές, σαν σε υποτυπώδη λιμανάκια, θ' αράζουν τα θαλασσοδαρμένα από τις φουρτούνες του Αιγαίου μικρά καϊκάκια του «αντάρτικου στόλου».

Ο μικρός αυτός όρμος «Κουλούρι» στο ανατολικό Πήλιο θα σταθεί ασφαλές καταφύγιο των πρώτων μικρών σκαφών.

Για το σκοπό αυτό, έπρεπε να δημιουργηθεί μία - έστω και υποτυπώδη - ναυτική οργάνωση, που θα συντόνιζε τις ενέργειες αυτές χρησιμοποιώντας μικρά πλοιάρια με βασική αποστολή, την ανταλλαγή τροφίμων μεταξύ των παράλιων περιοχών της χώρας κι' ακόμα φθάνοντας μέχρι τις συμμαχικές βάσεις της Τουρκίας να μεταφέρουν τον εφοδιασμό των στρατιωτικών αποστολών, σε τρόφιμα, όπλα, πυρομαχικά και εκρηκτικά!...

Γύρω στους τριακόσιους ἀνδρες —που όλοι τους σχεδόν ήταν θαλασσοδαρμένοι— τον Εμπορικό και Πολεμικό Ναυτικό, αποτελούσαν τα πληρώματα των 25 και κιών (15-25 τόννων) που συγκροτούσαν το Ε.Δ.Α.Ν του 54ου Συντάγματος. Τολμηροί και αποφασιστικοί, περιπολούσαν στο Παγασητικό και στις απέραντες ακτές του πηλιορείτικου Αιγαίου, φθάνοντας μέχρι το Θερμαϊκό και νοτιότερα στον Μαλιακό...

Τα απρόμητα αυτά παλληκάρια, τα φημένα από τις φουρτούνες, το καυτερό ήλιο και το αλάτι της θάλασσας, προσέφεραν τεράστιες υπηρεσίες στον απελευθερωτικό αγώνα του θεσσαλικού αντάρτικου...

Τρικάταρτο καράβι μου
περήφανο σάν τ' ἄλλα
σάν τὰ μικρά, σάν τὰ τρανά
καὶ σάν τὰ πιὸ μεγάλα.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Σήμερα —ύστερα από τόσα χρόνια— δεν ξέρουμε αν βρίσκονται ακόμα στη ζωή. Μένει μόνο η ζωντανή ανάμνηση του Βαγγέλη Οικονόμου (Ατσαλένιου) —στην άκρη της φωτογραφίας αριστερά που πυροβολεί όρθιος— να μας θυμίζει τη σκληρή αυτή εποχή και τις θυσίες του επικού αγώνα...

...μέρες τώρα γεμίζει από κατάφορτα επιταγμένα γερμανικά ιστιοφόρα και μικρο-μεγάλα πλοία, που ξεμπαρικάρουν χτιλερικούς από τα ελληνικά νησιά... Και μεγάλες φάλαγγες συντάσσονται για να προωθηθούν προς τη Λάρισα...

Σπήν παραλία του Δημοτικού Θεάτρου, μία βόμβα έπεσε σε σκάφος με πετρέλαια, για να τινάχθει στον αέρα και να σκοτεινίσει ο τόπος από φλόγες και μάρο α-ποπνικτικό καπνό.

Ο Ελληνοαμερικανός
ΛΕΥΤΕΡΗΣ
(ΝΙΚΟΣ ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ)
στέλεχος του II Γραφείου
του 54ου Συντάγματος

Ο Ελληνοαμερικανός Λευτέρης (Νίκος Ντουντούλη) μέλος της Αμερικανικής Αποστολής, που βρίσκεται πάνω στο Πήλιο, παρακολουθεί τώρα, κάθε μέρα, από τα υψώματα της Ανακαστίας και αναφέρει με τον ασύρματο την κίνηση του λιμανιού, στο Στρηγείο της Μέσης Ανατολής... Για να φθάσει το μεσημέρι της 13.10.44 σημήνος συμμαχικών αεροπλάνων, που θα ισοπεδώσει με τρομερό βομβαρδισμό, τις αποβάθρες των Τελωνείου, τις αποβάθρες των φορτηγών πλοίων και το Κεφαλόσκαλο...

..... Αλλη δέσμη βορβών θα πλήξει το γερμανικό πολεμικό (Αννόβερο;) επιταγμένο από τον Γαλλικό Στόλο, για να τυλίχτει στις φλόγες από τον πύρινο σίφουνα της συμμαχικής επιδρομής...

..... Φορτωμένο με πυρομαχικά, οι ανατινάχεις που επακολούθησαν, γέμισαν τους δρόμους, τις ταράπτες και τις σκεπές των σπιτιών με καμμένα βλήματα, πυρακτωμένα σίδερα, κομμάτια από άγκυρες και άλλα εξαρτήματα, ενώ, μία καπνοδόχος πλοίου βρέθηκε πάνω ψηλά, στην ακραία συνοικία της «Ανάληφης».

Όλα σχεδόν τα κακία που βρίσκονταν καταμεσίς στο λιμάνι, εξαφανίστηκαν από τους τεράστιους πίδακες που σήκωσαν οι εκκρήγεις των βομβών... Οι φορτηγίδες στα ακραία αβαθή ύδατα του τελωνείου μισοβυθίστηκαν, δύο πολεμικά υπέστησαν σοβαρά πλήγματα από τα πυρακτωμένα θραύσματα των βομβών, άλλα δύο εμπορικά τινάχτηκαν στο αέρα κι' ακόμα, ένα υδροπλάνο που ήταν ελιμενισμένο κοντά στο Κεφαλόσκαλο, εξαφανίστηκε κι' αυτό!

Τα απαίσια πυροτεχνήματα των βομβαρδιστικών μάτωσαν θανατηρά τον βολιώτικο λαό και τώρα, κάθε εικόνα της τραγικής πόλης, γεμίζει τη φυχή μας απογοήτευση... φυσική κατάπωση... απασιοδοξία...

Τραγικό το θέμα
από τα συντρίμια των ερειπίων...

Το λιμάνι του Βόλου, που άλλοτε έσφυζε από κίνηση και οι παραλίες, οι ακτές και τ' ακρογιάλια του Παγασητικού αντιβούτζαν από τις βραχνές σειρήνες των μεγάλων φορτηγών ποντοπόδων, και των ακτοπλοϊκών της καθημερινής γραμμής «Πειραιώς - Βόλος - Θεσσαλονίκης» και γέμιζαν από επιβάτες και εμπορεύματα, που προορίζονταν για ολόκληρη τη Θεσσαλία, έχει καταστραφεί!... Κι' ένα αίσθημα φαρμακερής και αξεπέραστης απόγνωσης απλώνεται τώρα στη ρημαγμένη πολιτεία...

Και τα κτίρια της δυτικής πλευράς του λιμανιού...

ερήμωσαν, και τεράστια παλιρροιακά κύματα από τις εκκρήξεις των βομβών και των βυθίζομένων σκαφών, έφεραν σε πολλά σημεία τη θάλασσα στη στεριά, μέχρι την οδό Δημητριάδος!...

Και σαν να μην έφθαναν οι εφιαλτικές καταστροφές των βομβαρδισμών, που κράτησαν όμως, μόνο λίγα λεπτά, οι γερμανοί τώρα πυκνώνουν τις ανατίξεις... Και ο τόπος συγκλονίζεται, μέρα-νύχτα, από τις βροντιδές εκρήξεις που ανασκάπτουν τον τόπο... Κάθε συνγνό ξέπασμα, είναι και μια υπόκρουση, μια πληγή μαχαριάς στη τυραννισμένη μας πατρίδα.

Ο προβλήτας, η προκαμπαία, ο κυματοθραύστης, οι λιμενικές εγκαταστάσεις και τα κτίρια της δυτικής παραλίας μεταβλήθηκαν σε ερείπια, ενώ οι σεισμικές εκρήξεις των ανατινάχεων, συγκλονίζουν συνθέμελα ολόκληρη την πολιτεία. Τα ίζημα των παραθύρων θρυμματίζονται, οι πόρτες ξεχαρβαλώνονται, ολόκληρος ο ουρανός της τραγικής πόλης θολώνει και ο βροντερός αντίλαος της καταστρεπτικής λαγνείας των αιμοβόρων απών επδρομέων, φθάνει ν' αντιβούδει μέχρι πάνω φηλά στις πηλιορείτικες κορυφές...

Οι γερμανικές διαταγές για τη καταστροφή της πόλης είναι τρομακτικές... Ο Βόλος πρέπει να ερημώσει από τη χιτλερική λαϊλαπα... Πρέπει να πληρώσει για τα αναριθμητα θύματα της «αρείας φυλής» από τον σάγωνα της ελληνικής αντίστασης.. Και οι ορμαποτής της ξεφοιμένης τώρα «Νίεας Τάξης Πραγμάτων» αλόφρονες και εκδικητικοί αποτελειώνουν και αυτοί, τα έργα της προχθεστής εκδρομής των... συμμαχικών βομβαρδισμών!..

Όλα τα οικήματα στους παράλληλους προς τη προκυμαία δρόμους, Ιάσονος-Δημητριάδος-Ερμού, υπέστησαν οσβαρές βλάβες, τα εμπορεύματα των επιχειρήσεων γκρεμίστηκαν από τα ράφια, ενώ τα ευαίσθητα και τα γυάλινα αντικείμενα των σπιτιών και των καταστημάτων θρυμματίστηκαν...

Η ψυχή αγαλλίαση του κουρασμένου λαού από την αποτίναξη της τετράχρονης κατοχής, εκδηλώνεται με ειώφερνη καραφροσύνη... Ο λαός έχει τρέλαθεί και η πόλη έχει γίνει ένα μεγάλο τρέλοκομένο χαρά... και ότι και αν κάνει κανείς, δεν παρεχηγείται, γιατί όλοι έναι τρέλοι!... Το ανάλαφρο αισθήμα της ανακούφισης από τα ματωβαμένα κατοχικά χρόνια, έχει ξεπάσει σ' ένα απεριγραπτό ομαδικό παραλήρημα και το δράμα της αναγεννημένης πατρίδας, λάμπει τώρα γεμάτο ευοίωνες προσδοκίες...

Στη μεγάλη «Πλατεία Ελευθερίας» συγκεντρώνεται ο χαρούμενος λαός για ν' απολαύσει από τους ηγέτες του αντάρτικου αγώνα τα χαρμόδουνα μηνύματα της απελευθέρωσης... Ενώ, ανάμεσα στα θριαμβικά ξεπάσματα του άκρατου ενθουσιασμού, πρωίκες πατριωτικές κραυγές ευγνωμοσύνης θα φθάνουν ψηλά στα ουράνια, για τους ήρωες που με το αίμα τους πότισαν το δένδρο της λευτεριάς και βρίσκονται τώρα αγκαλιασμένοι με το άγιο χώμα της τιμῆς, σε απέριττους τάφους, πάνω στα βουνά...

